

Flabiol

Quadern de música

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

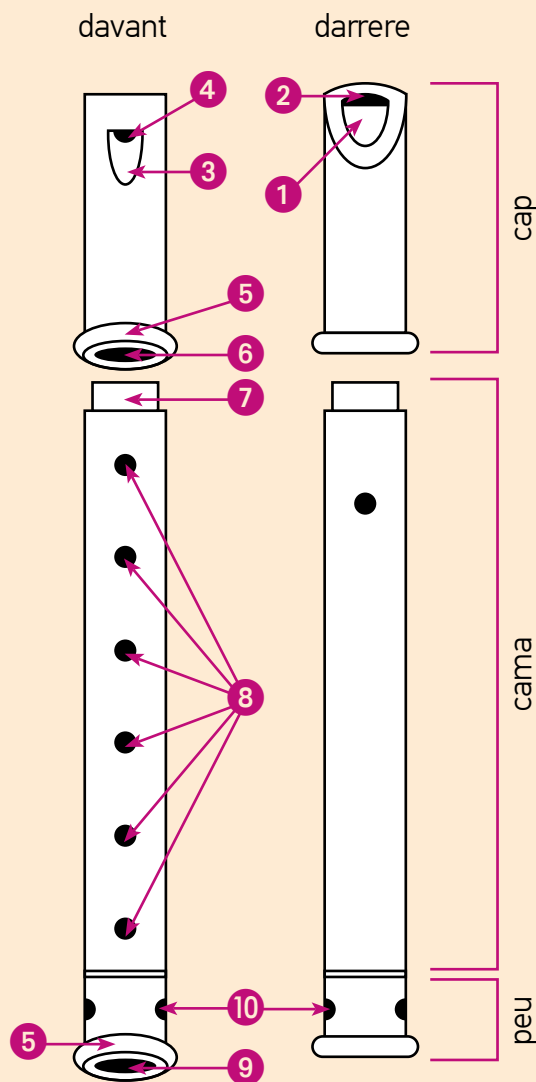
Presentació

El flabiol s'ha utilitzat tradicionalment com a eina d'assaig dels dolçainers a les nostres comarques. Té la mateixa digitació que la dolçaina, per això és l'instrument més adequat per a les melodies tradicionals valencianes. A més, té l'avantatge d'una digitació molt fàcil, una escala adequada a la música tradicional valenciana, un timbre molt dolç, gens estrident, i un maneig molt senzill.

L'avantatge més gran del flabiol respecte de la flauta dolça és la disposició de l'escala. En tenir el centre tonal al mig (i no als extrems com la flauta de bec), la interpretació de la música tradicional és més senzilla i la subjecció al model escolar, més fàcil, ja que els dits menuts no tapen cap forat i poden utilitzar-se per a ajudar a sostenir l'instrument. D'altra banda, les dues orelles harmòniques situades al peu de l'instrument fan que siga més senzill executar les notes més greus. A més, l'octava alta té la mateixa digitació, només cal bufar-hi més fort.

Atés que la pràctica de la música en general (clàssica o moderna), i la valenciana en particular, és molt més fàcil amb aquest instrument que amb qualsevol altre de la mateixa família, fer servir el flabiol suposa tot un seguit d'avantatges pedagògics per a les nostres escoles: els xiquets aprenen música a partir de les cançons i jocs infantils tradicionals i coneguts, cosa que els pares de la pedagogia musical moderna, com poden ser Carl Orff i Zoltán Kodály, ja deien que era aconsellable.

Amb aquest material volem proporcionar als docents de Música una sèrie de cançons que es poden interpretar millor amb el flabiol, treballant la destresa instrumentística a l'escola. Hi trobareu tocatas populars amb bases musicals per a interpretar-les d'una manera ben divertida, amb instruments tradicionals (dolçaina, tarotes, sac de gemecs, acordió, instruments de rondalla i de banda, *charango*, flautes celtas, percussió ètnica, *kankles*...) que faran de karaoke. Les obres estan seqüenciades pel nivell de dificultat, i van afegint noves digitacions progressivament, fet que fa l'aprenentatge senzill i motivador, tant per a Primària com per a Secundària.

1. Llarguetes, tap o *tosquet*
2. Pas de l'aire o conducte
3. Trencavent, tallavent o bisell
4. Finestra
5. Bordó o virolla
6. Encaix
7. Espiga
8. Forats tonals
9. Ull o boca
10. Orelles

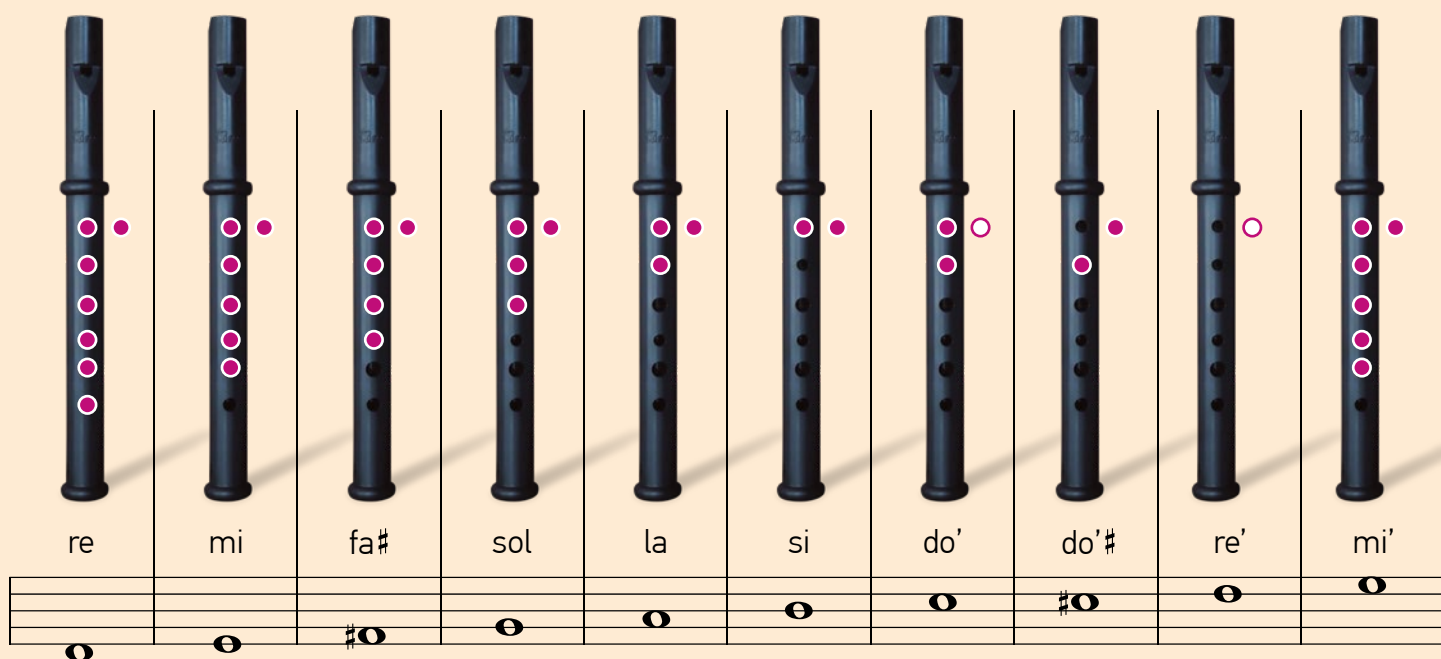
Cura del flabiol

El flabiol és un instrument de vent, amb forma de tub cilíndric amb bisell per a sonar, com qualsevol flauta d'aquesta mena. Amb la digitació, imita les notes de la dolçaina, per això sol usar-se per a aprendre-les.

Si el flabiol és de fusta, cal augmentar progressivament el temps de tocar-lo els primers dies, des d'uns minuts al principi, fins que la fusta s'acostume a la calor de l'alé i a la humitat. De tant en tant, s'ha d'untar amb oli especial per a fusta.

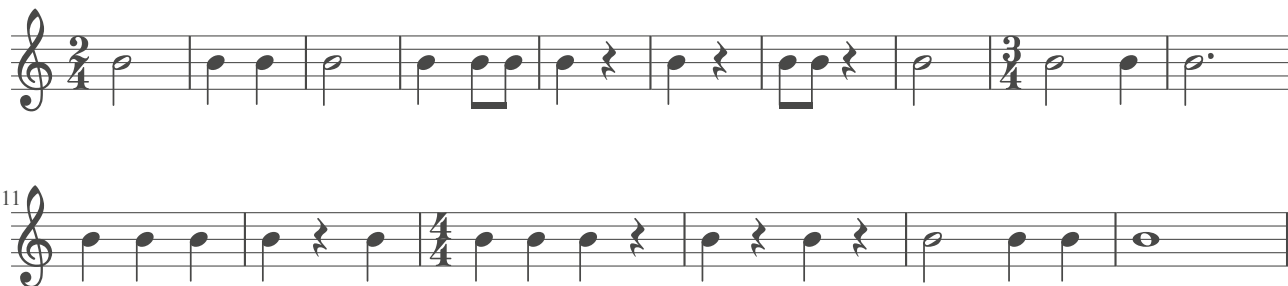
Si és de plàstic, no necessita cap atenció especial. Per higiene, els flabiols cal netejar-los o torcar-los després de fer-los servir.

Taula de digitacions

La nota si

1 Fes aquests exercicis per a practicar la nota si.

2 Completa amb els noms i les durades d'aquestes figures musicals, com en l'exemple.

	2 corxeres	1 temps
		
		
		
		

Recorda

- El compàs de 2/4 té 2 temps de negra.
- El compàs de 3/4 té 3 temps de negra.
- El compàs de 4/4 té 4 temps de negra.

La nota la

1 Fes aquests exercicis per a practicar la nota la.

El silenci de corxera dura mig temps. El silenci que hi ha a començament d'un compàs es diu **contratemp**.

2 Practica aquest compàs amb el silenci de corxera 7.

Per a tocar, hem d'estar relaxats i en una posició còmoda: amb l'esquena recta i sense ajuntar els braços al cos.

La mà dreta es col·loca a la part inferior del flabiol i l'esquerra, a la superior.

Els orificis es tapen sense pressionar, amb el tou dels dits.

